

mortuis vero, quæ in eodem Conventu decesserint exequia cum una vigilia, & Missa cantata de Requiem peragantur, & ubi comode fieri poterit celebrentur, etiam Missæ Sancti Gregorii, si minus fiat, ut poterit, omneseque Sorores Monasterii recitent Officium Defunctorum.

Pro singulis Fratribus, seu Monialibus primitivæ Regulæ, qui decesserint, qualibet Monialis Officium Defunctorum separatim, vel omnes simul in Choro recitent, & si fieri poterit etiam Missa decantetur.

Quæ vero Choristæ non sunt dicant triginta vicibus Orationem Dominicam, & toties salutationem Angelicam: Ita enim reciproce fit a Fratribus Religiosis pro qualibet Religiosa defuncta.

Exortationes ad ea, quæ tam Priorissâ, quam ceteræ Moniales in suis officiis tenentur.

C A P. XIV.

Priorissa.

Priorissæ officium est diligenter curare ut in omnibus Regula, & Constitutiones ferventur, plurimumque zelare, & invigilare circa honestatem, & clausuram Monasterii, ac videre quomodo officia, & functiones exercentur, necnon etiam, ut necessaria, tam spiritualia, quam temporalia provideantur, materno affectu quo maxime studeat obedientiam filialem sibi comparare.

Constituatur Priorissa.

Santricem, & Sacrificiæ præfectam, Sacristanam nuncupatam fideles, sed ad sui libitum amovibiles, ne detur occasio ut in officio nimis apponatur affectus, ceteras etiam officiales ipsa constituatur præter Subpriorissam, & Clavarias, quæ per vota secreta eligantur: Hæc quidem scribere, & numerare norint saltem vero duæ.

Subpriorissa.

Subpriorissa munus est Choro præesse, illiusque curæ incumbere, ut rite, moderate, & distincte recitetur, & cantetur divinum Officium, in quo sædula opera impendat.

Cum Priorissa defuerit, ejus loco præsidebit, semperque erit cum Monialibus quando simul conveniunt defectus, & errata, si quæ committentur tam in Choro, quam in Refectorio corripiet, si tamen præsens Priorissa non fuerit.

Clavaria.

Clavaria singulis mensibus a Depositaria, Receptrice nuncupata rationem exigent Præsente Priorissa.

Ab ipsis etiam in rebus gravioribus eadem Priorissa consilium petet.

Habeatur Arca, quæ tribus Clavibus obseretur pro Conventus scripturis, & depositis custodiendis, & asservandis, quarum unam Priorissa, reliquas duas clavarie antiquiores penes se retineant.

Sacristana.

Sacristanæ officium est curare omnia, quæ ad Ecclesiam pertinent, ac ut summa cum diligentia, & munditia Deo serviatur.

Curet etiam, ut Sorores ordinate ad peccatorum confessionem accedant, atque sub poena gravis culpæ ullam absque licentia ad confessionis locum ire permittat, nisi illa fuerit, cui constitutum est tunc sua peccata confiteri.

Receptrix, seu Depositaria Fornaria nuncupata.

Ad Receptricis, & Fornariæ majoris (quæ una esse debet) officium pertinet providere emenda pro Monasterio, si Dominus opportune modum dederit.

Dimissa voce, & cum ædificatione loquatur apud Tornum, sive Rotam, atque curet cum charitate prospicere necessitatibus Sororum.

Habeat, scribatque rationes accepti, & expensi.

Non contendat cum aliquid emit, sed una, vel altera tantum responsione, aut emat, aut dimittat.

Nullam Monialem ad Tornum sinat accedere absque licentia. Cum vero ad locutorium sive crates accesserit, auscultatricem, quæ interesse debet statim avocabit.

Nemini nisi soli Priorissæ significabit, quid apud Tornum, aut Crates tractatum fuerit. Præterea sub poena gravis culpæ literas missivas nulli, tam intra, quam extra Monasterium reddet, aut consignabit, nisi antea illa Priorissæ, seu Prælatæ legendas tradiderit, neque etiam similiter intra & extra Monasterium quidque alterius nomine nuntiabit, aut significabit, nisi prius admonuerit Priorissam.

Zelatrices.

Zelatrices curent, ut culpas, seu defectus, quos admitti viderint explorent, & deferant Prælatæ, & ejus quandoque mandato peccantes publice arguant, etiam si ipsæ Zelatrices minores, & illa majores existant, ut in humilitate exercentur. Quæ autem corripientur, etiam si sine culpa sint, nihil replicent, aut censentur.

Magistra Novitiarum.

Magistra Novitiarum sit magnæ prudentiæ, orationis, & spiritus, frequenterque Constitutiones Novitiabus perlegat, illasque doceat quidquid agere debent tum cœremonias, tum carnis, & sensuum mortificationem.

Majorem curam eadem Magistra adhibeat

beat circa ea, quæ ad interiorem hominem, quam quæ ad exteriorem pertinent singulis diebus a Novitiabus rationem exigens quantum in oratione profecerint, & qualiter se se habere debeant in misterio, quod sibi meditando erit, & quem fructum inde percipiant. Doceaturque quomodo etiam se se habere debeant tempore gustus, & ariditatis spiritus, & querere proprias refringere voluntates, etiam in rebus modicis, & minutis.

Caveat vero huic muneri proposita, ne qua in re sit negligens, aut remissa, nam illud est educare animas, in quibus Dominus permanet.

Novitias quidem cum pietate, & charitate pertractet, nec de illarum culpis turbetur, aut commoveatur. Paulatim enim unamquamque prout ejus spiritus ferre poterit, mortificare curabit, plusque momenti, in interiorum virtutum adeptione, quam in externo poenitentiae vigore positum esse arbitretur.

Mandet quoque Priorissa aliquibus sororibus, ut in docendis legere Novitiabus, eandem magistratam adjuvent.

Cum Priorissa viderit nullam esse ex Monialibus ad hujusmodi officium Magistræ Novitiarum idoneam ipsamet illud exerceat, hancque laborem in re, tam gravi libenter suscipiat, ac mandet alicui ex Sororibus, ut sibi in eo opem ferat.

Sorores omnes semel singulis mensibus Priorissæ rationem reddant, quomodo, & quantum in oratione profecerint, & qualiter omnipotens, & misericors Deus eas ducat, & cum ipsis agat, Dominus namque lucem eis præbebit, ut si non recte ambulantes suo auxilio dirigantur: id enim agere, & humilitatis, & mortificationis, & magni profectus est, atque ad alia multa proficere poterit.

Id tamen, ut Novitiæ, seu Magistræ, & reliquæ Moniales Priorissæ de oratione, & illius profectu rationem reddant, ita intelligatur ac fieri debeat, & id potius ab earum voluntate, quæ rationem reddituræ sunt propter magnum inde provenientem fructum spirituales proficiantur, quam quoad illud ex necessitate cogantur. Quare mandamus Priorissis, & Magistris Novitiarum, ne sibi subditas ad id arctius compellant.

Subditæ autem omnes noverint, tam istud, quam aliæ, quæ in his Constitutionibus continentur, ipsas ad culpam minime obligare, ut etiam infra Cap. XXII. dicitur.

Quandocumque Sorores officiales propter sua officia occupata debita orationis hora illi vacare non possunt, alia hora, qua minus fuerint impeditæ id faciant. Quod tamen intelligendum est cum per totam horam, vel majorem ejus partem orationi vacare non poterunt.

De Capitulo Culparum.

C A P. XV.

Capitulum culparum semel in hebdo-

mada celebretur in quo juxta Regulam culpæ Sororum per Capituli Præsidentem summa cum charitate corrigantur: Habeatur autem hora magis commoda, & congruente.

Pulsato igitur signo cum omnes simul ad Capitulum conveniant Soror, cui legendi munus incumbit, ad signum, seu nutum Priorissæ, sive Præsidentis aliquid ex his Constitutionibus, & ex Regula perlegat incipiens: *Jube Domne benedicere*: & Præsidentens respondeat regularibus disciplinis: *Nos instruere dignetur magister Calestis*, ac omnes respondeant: *Amen*. Tunc si Præsidenti videbitur aliquid boni dicere conveniens lectioni, seu correctioni faciendæ antequam loquatur dicat: *Benedicite*: Respondeant: *Dominus*, & tum ad terram se prosternant, & prostrate jaceant, quoad eis mandetur, ut surgant. Postquam vero surrexerint, sedent, absoluto vero sermone, datoque signo a Præsidente, surgant omnes ad dicendas suas culpas, ac Novitiæ primum incipiant, & mox conversæ, deinde autem antiquiores proficiantur: omnes vero binæ in medium Capituli veniant, manifestasque suas culpas aperiant Præsidenti: Verum antea Novitiæ, & Conversæ, ac aliæ, quæ vocem, & locum in Capitulo non habent correctæ a Capitulo dimittantur.

Dum Capitulum tenentur Sorores non loquantur, nisi propter duo, videlicet cum proprias, & sororum culpas simpliciter referunt, vel Præsidenti super eo, de quo interrogantur, respondeant.

Caveat autem, quæ accusata fuerit, ne aliam accuset ob solam suspensionem, quam de illa habet, quod si fecus egerit ejusdem criminis poena plestatur, quæ accusanda puniendæ foret.

Idem quoque servetur in eam, quæ detulerit alterius culpam, pro qua fuerit satisfactum.

Ne vitia, & defectus aliquo modo obtegantur, liceat Sorori etiam extra hujusmodi Capitulum denunciare Priorissæ, id quod vidit, vel audivit, vel etiam Vicario, aut Commissario generali.

Eadem etiam poena puniatur, quæ Sorori falso aliquid objecerit, atque etiam ad famam restitutionem quantum poterit teneatur.

Quæ vero accusata fuerit non respondeat nisi iusta, & tunc primum humiliter dicat *Benedicite*, & si quid minus patienter protulerit, gravius corripatur, juxta Præsidentis discretionem. Correptio autem in tempus quo passio jam deferbuerit, differatur.

Caveant vero Sorores ne ulla ratione cuiuscumque Capituli secreta evulgent, aut propalent.

Quæ a Præsidenti in Capitulo fuerint correpta, & diffinita, nulla ex Monialibus extra illud renovet per modum murmurationis. Hinc enim discordiæ exoriuntur, pax Monasterii perturbatur, factiones nascuntur, & Præsidentium officium usurpatur.

Prio-

Priorissa, seu Præfidentis zelo charitatis, & amore iustitiæ corrigat culpas absque simulatione, eas quidem, quæ clare deprehendantur, vel quas Moniales ipsæ confesse fuerint secundum ea, quæ inferius declarabuntur.

Poterit Præfidentis mitigare, aut brevare debitam poenam ob culpam sine malitia commissam, præsertim vero prima, secunda, vel & tertia vice, eis vero, quas ex malitia, vel prava consuetudine peccare deprehendet poenis, sive poenitentis iam alias incurfis, graviores poenas, sive poenitentias addat, quas nec etiam absque auctoritate alicujus ex superioribus dimittere, aut relaxare possit.

Illis, quæ ex consuetudine leves culpas crebro committere solent, poenitentia majoris culpæ imponatur: aliis quoque poenæ præterita augeantur si ex consuetudine peccare consueverint.

Auditis, & correctis culpis dicant Psalmum: *Deus miseretur nostri*, cum reliquis, quæ in ordinario continentur sub hac forma videlicet Psalmum: *Deus miseretur nostri &c. Gloria Patri &c. Sicut erat &c.*, & Psalmum: *Ad Dominum cum tribulaveris clamavi. Gloria Patri. Sicut erat.* & Psalmum: *Ad te levavi oculos meos. Gloria Patri. Sicut erat.* Hebdomadaria dicit: *Kyrie eleyson. R. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster. R. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. V. Memento Domine Congregationis tuæ. R. Quem possedisti ab initio. V. Salvas fac Ancillas tuas. R. Deus meus sperantes in te. V. Ora pro nobis Sancta Dei genitrix. R. Ut digna efficiamur promissionibus Christi. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.*

Oremus.

Concede nos famulos tuos quasumus Domine Deus perpetua mentis, & corporis sanitate gaudere, & gloriosa Beata Maria Virginis intercessione a presenti liberari tristitia, & aeterna perfrui lætitia.

Ecclesia tua quasumus Domine, preces placatus admitte ut de cunctis adversitatibus, & erroribus universis, secunda tibi serviat libertate.

Omnipotens sempiterna Deus, qui facis mirabilia magna solus præterende super ancillas tuas, & super Congregationes illis commissas spiritum gratia salutaris, & ut in veritate tibi placeant, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Deinde pro Defunctis.

Psalmum: *De profundis clamavi. Requiem aeternam dona eis Domine, & lux perpetua luceat eis. V. A porta inferi. R. Erue Domine animas eorum. V. Requiescant in pace. R. Amen. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat.*

Oremus.

Absolute quasumus Domine animas omnium famulorumque tuorum Benefactorum

nostrorum ab omni vinculo delictorum, ut in resurrectionis gloria inter sanctos, & electos tuos resuscitati respirent.

Quasumus Domine pro tua pietate misereere animabus famularum tuarum, & a contagiis mortalitatis exulas in aeterna salvationis partem restituere.

Deus, cujus miseratione anime fidelium requiescant famulis, & famulabus tuis omnibus hic, & ubique in Episcopo quiescentibus, da propitius veniam omnium peccatorum, ut a cunctis reatibus absoluti tecum sine fine latentur. Per eundem Christum Dominum nostrum. R. Amen. V. Requiem aeternam. R. Et lux perpetua. V. Requiescant in pace. R. Amen. Anime ipsorum, & omnium fidelium defunctorum per misericordiam Dei requiescant in pace. R. Amen.

Tunc Præfidentis finito Capitulo dicat: *Sit nomen Domini benedictum.* Omnes respondeant: *Ex hoc nunc, & usque in seculam. Amen.*

De levi culpa.

C A P. XVI.

Levis culpa est si qua post datum signum nimis immoretur separare, ut ad Chorum ordinate, & compositè veniat.

Si qua etiam post captum officium, Chorum ingredietur, aut male leget, vel cantabit, seu si erabit, & mox non se humiliaverit, aut prosternet coram omnibus.

Si qua similiter lectionem statuto tempore non præviderit.

Si qua ex negligentia librum non habeat, ex quo in Choro recitare debet.

Si qua in Choro riserit, vel alias ad risum moverit.

Si qua etiam ad res divinas, vel ad labores, seu opifera tarde devenerit.

Si qua præterea parvi fecerit, aut debite non observaverit prostrationes, inclinationes, aliasque caremonias.

Aut si aliqua in Choro, Dormitorio, vel Cella strepitus, seu inquietudines fecerit, aut aliis molesta fuerit.

Si qua ulterius ad Capitulum, Refectorium, vel opificium hora debita venire tardaverit.

Si qua etiam verba otiosa protulerit.

Si qua negligenter tractaverit, fregerit, vel amiserit quidpiam eorum, quæ ad Conventum, vel eius usum pertinent.

Si qua pariter absque licentia comederit, vel biberit.

Illis autem, quæ de hujusmodi, vel aliis similibus culpis accusantur in poenitentiam injungatur oratio, vel orationes juxta culparum qualitatem, vel aliquid humilitatis opus, aut silentium, præsertim vero propter silentii in ordine præcepti violationem, aut abstinentia ab aliquo cibo, vel refectio, aut etiam integra comestione.

De

De media culpa.

C A P. XVII.

Media culpa est si qua expleto primo Psalmo ad Chorum non venerit, & tunc cum tarde ingreditur humile prosternat, & ita maneat quoad Priorissam, seu Præfidentem illi mandaverit, ut surgat.

Si qua, vel cantare, vel legere præter solitum modum præsumperit.

Si qua Divino Officio non attenta oculis elevatis lenitatem mentis demonstraverit.

Si qua ornamenta Altaris irreverenter tractaverit.

Si qua ad Capitulum, vel ad manualia exercitia, vel ad sermonem non venerit, sive communi Refectioni non interfuerit.

Si qua scienter, quod communiter proficitur tacere omiserit.

Si qua in officio sibi commisso negligentia reperta fuerit.

Si qua in Capitulo absque licentia loquetur.

Si qua dum accusatur alta voce se exculpabit super hujusmodi accusatione.

Si qua aliam ejusdem criminis in vindictam accusare præsumperit, de quo ipsa eodem die accusata fuerit.

Si qua in vestitu, vel capitis ornamentis inordinate incesserit.

Si qua juraverit, vel extra rem locuta fuerit, vel aliquid dixerit ex quo alie Sorores offendantur.

Si qua offensam ab alia passa, veniam petenti denegaverit.

Si qua officinas Monasterii absque licentia ingressa fuerit.

Hujusmodi culpæ corrigantur in Capitulo unica, quam diligenter Præfidentis, aut illa, cui ipsa delegaverit, infligat.

Accusatrix accusatæ poenam non infligat, nec Antiquioribus Juniores.

De gravi culpa.

C A P. XVIII.

Gravis culpa est, si qua deprehensa fuerit injuriis aliam afficere, vel in eam maledicta, vel imprecationes, aut verba indecentia, & minus religiosa, aut iracunda proferre.

Si qua præterea pejeraverit.

Si ex industria mendacium dixerit.

Si præteritam culpam alicui Sorori, quæ pro ea jam satisfecit impropaverit, aut illi naturales defectus, aut parentum suorum exprobraverit.

Si aliqua culpas suas, vel alterius defendit.

Si qua silentium violare consueverit.

Si qua Jejunia ordinis, & specialiter quæ sunt de præcepto Ecclesiæ absque causa, & licentia fregerit.

Si qua sine licentia rem alterius, aut Conventus, seu Communitatis acceperit,

aut Cellam, seu vestitum suo usui concessum mutaverit, vel permutaverit.

Si qua etiam dormiendi, vel alio tempore Cellam alterius absque licentia, aut manifesta necessitate ingrediatur.

Si aliqua apud Tornum, vel Locutorium, aut eum locum, in quo fuerint faculares absque licentia Priorissæ reperiat.

Si qua Soror, irato animo, alteri comminata fuerit, vel ut eam percutiat, manum, vel aliud quidpiam in illam elevaverit, & duplicata poena gravis culpæ irrogetur.

Pœnitentibus veniam pro hujusmodi culpis, vel nondum accusatis binæ correctiones in Capitulo injungantur, ac biduo in pane, & aqua jejurent, comedentes in postremo loco, sine mensa, & apparatu coram univervo Conventu: eis autem, quæ accusabuntur addatur alia correctio, & alius dies similis jejunii in pane, & aqua.

De graviore culpa.

C A P. XIX.

Gravior culpa est si aliqua ausa fuerit cum Priorissa, seu Præfidente super quovis negotio irreverenter contendere, aut ei quidpiam non molesta dicere. Si qua aliam dolo percusserit, quæ etiam propter hoc sententiam excommunicationis incurrit, ac ab omnibus evitare debet.

Si qua deprehensa fuerit dissensiones inter disseminare, aut solere absenti detrudere, & contra aliam murmurare.

Si qua absque licentia Priorissæ, aut sine auscultatrice, quæ testis adsit, & ipsam clare loquentem audiat cum externis loqui præsumperit.

Quæ autem hujus culpæ accusata, & convicta fuerit, statim se prosternat, humiliter veniam petat, nudatque humeris sententiam recipiat suis demeritis condignam cum disciplina, quæ videbitur Priorissæ, ac ubi surgere iusta fuerit, vadat ad Cellam, quæ sibi a Priorissa fuerit designata, nullaque alia ad eam accedere audeat, ut cum illa colloquatur, vel ad eam aliquid mittere, ut sic intelligat se a Conventu segregatam, atque privatam Angelorum societate: Donec vero in hujusmodi poenitentia manserit non communicet, non alicui præficiatur officio, nec aliqua ei obedientia committatur, neque aliquid ei demandetur, quinimo officio, quod antea exercebat privare debeat, neque habeat vocem, aut locum in Capitulo, nisi ad dicendas suas culpas, sit quoque omnium postrema usque ad plenariam, & integram satisfactionem, mensæ cum reliquis non accumbat, sed in medio Refectorii cappa, seu manto induta in nudo solo pane tantum, & aqua vescatur, nisi aliquid sibi misericorditer concedatur, mandato Priorissæ, quæ alioquin pie cum ipsa agat, ac aliquam ex Sororibus ad eam consolandam mittat. Quod si veram cordis humilitatem ostenderit ejus propositum adjuvetur,

cui

cui etiam adjumento sit totus Conventus, neque Priorissa recuset misericordia in ea uti citius, vel tardius plus, vel minus, ut delicti qualitas postulat.

Si qua manifeste in Priorissam, vel Superiores insurrexerit, aut si quid illiciti, vel inhonesti adversus eos falso comminiscatur, seu machinetur, vel commenta, seu machinata fuerit per quadraginta dies agat poenitentiam supradictam voceque, & loco in Capitulo, ac quolibet officio si quo fungitur, privetur. Et si ex aliqua hujusmodi conspiratione, vel malicioso consensu secularis personae quovis modo se super his intromiserit, in confusionem, vel infamiam, aut damnum Sororum, aut Monasterii, Sorores, quae id admiserint, carceribus mancipentur, atque pro gravitate scandali, quod inde sequitur in eis detineantur, sed & si ob eam causam in Monasterio factiones, vel divisiones aliqua exorta fuerint, tam illae, quae id committunt, quam quae opem, & favorem ad id praestiterint sententiam excommunicationis incurrant, & in carceres coniciantur.

Si qua tentaverit impedire Sororum pacationem, aut excessum correctionem dicens Superiores propter odium, vel favorem procedere, aut alia similia eadem poena puniatur, quae conspirantes in Priorissam.

Si qua literas missivas recipere, vel dare, aut legere, sine licentia Priorissae, sive quidquam extra Monasterium mittere, aut sibi data sibi ipsi appropriare, aut retinere praesumpserit, similiter, etiam si propter alicujus Sororis excessum aliquis in seculo fuerit scandalizatus praeter poenas in his Constitutionibus statutas tempore horarum Canoniarum, & actionum gratiarum post prandium prostrata permaneat ante portam Chori, dum Sorores pertransibunt.

De gravissima Culpa.

C A P. XX.

Gravissima culpa est incorrigibilitas illius, quae culpas committere non veretur, & poenitentiam peragere recusat.

Si qua apostasiam incurrerit, vel extra limites Conventus egressa fuerit sciat, se in sententias excommunicationis, omnesque alias censuras, & poenas ex decretis Sacri generalis Concilii Tridentini, ac aliis Apostolicis Summorum Romanorum Pontificum Constitutionibus contra hujusmodi delinquentes inflictas ipso facto incurere, & ideo in eas incurrisse declarandam fore, ac graviter coercendam, & puniendam esse prout etiam declarari, coerceri, & puniri mandatur.

Gravissima etiam culpa est si qua fuerit inobediens, & ob manifestam rebellionem mandato Priorissae, seu Superioris sibi specialiter, vel omnibus generaliter facto non obtemperaverit.

Si qua, quod Deus, qui est fortitudo omnium in se sperantium non permittat, in peccatum carnis incidit.

Si qua proprium habuerit, vel se habere confessa fuerit, quod si etiam ita esse in ejus obitu deprehendatur, Ecclesiastica careat sepultura.

Si qua in Priorissam, vel in aliquam aliam Sororem violentas manus injecerit.

Si qua crimen alicujus ex Sororibus, vel Conventus quovis modo personis extraneis, ex quo Soror, vel ipse Conventus infamari possit, aliove actus secretos Conventus detexerit.

Si qua pro se, vel aliis aliquid ambiciosum, aut officia, aut aliud quidpiam, contra ordinis Constitutiones procuraverit; haec quidem Sorores in carcerem mittantur, ibique jejuniis, & abstinentiis plus, vel minus juxta quantitatem, aut qualitatem delicti coercentur pro prudentia, seu discretione Priorissae, aut Vicarii, vel Commissarii generalis, quamlibet autem istarum delinquentium Sorores ceterae statim, atque Priorissa mandaverit sub rebellionis poena in carcerem ducere teneantur, eamque exceptis Custodibus non alloquantur, nec ulla ad eam Soror aliquid mittat sub eadem poena. Quod si ipsa carcerata a carcere aufugerit, Soror cujus custodia commissaria fuerit, vel quae fugiendi causam praebuerit si de hoc convicta fuerit, in eodem carcere juxta delicta Reae fugientis, detineatur.

Adsit carcer destinatus pro sic delinquentibus, a quo detentae ob hujusmodi culpas Scandalosas non nisi per Vicarium, aut Commissarium generalem liberari possint.

Apostata, & quae Carnis, vel aliud peccatum, quod in seculo poenam capitalem mereatur, commiserint, vel quae humiles esse, suaeque culpas agnoscere recusaverint, seu incorrigibiles se ostenderit in carcerem detrudantur, nec inde unquam liberentur, nisi earum emendatio, & patientia hoc poenitentiae tempore praclare perspecta, & comprobata fuerit, adeont ex consilio, & intercessione omnium Sororum, cum consensu Priorissae per Vicarium generalem, vel Commissarium liberari, aut habitari mereatur.

Quaecumque autem in hujusmodi carcere detenta fuerit, noverit se voce tam activa, quam passiva, ac etiam loco, omni-que actu legitimo ex officio perpetuo privatam esse. Quare, & si a carcere liberetur, non propterea ad praedicta restituta erit, nisi specificet, & expresse hoc ei beneficium concedatur, & quamvis ad locum restituatur, non tamen ad vocem in Capitulo restituta censeatur; quod si etiam ad vocem activam restituta fuerit, non tamen ad passivam restituta intelligatur, nisi tamen id ei, ut dictum est specialiter, & expresse fuerit concessum.

Et nihilominus, quae in praedictos casus incurrerit nunquam habitari possit, ut ad aliquod officium eligi valeat neque pro Socia, sive Auscultatrice ad tornum, aut locutorium, aut ad aliam partem deputari.

Quae vero in carnis peccatum lapsa fuerit, quamvis compuncta, & dolens, sua sponte, ad poenitentiam reversa misericor-

ricordiam, & veniam petat, nullo modo recipiatur, nisi de consilio, & licentia Vicarii generalis, vel Commissarii, aut aliqua rationabili causa interveniente.

Si qua unquam convincta fuerit coram Priorissa falsum dixisse testimonium, aut consueverit alias infamare, poenitentiam agat, hora comedendi absque manto, sed induta Scapulario, super quo duae linguae panni albi anterioris, & posterioris appareant vario modo confutae, ac in medio Refectorii humi pane, & aqua vescatur, ut vel ex hoc cognoscatur ipsam, ob grave linguae vitium taliter puniri, ac inde in carcerem coniciatur, & si quando a carcere liberetur voce careat, & loco.

Si autem Priorissa (quod Deus avertat) in linguam ex dictis culpis incurrat, statim ab officio deponatur, ut postmodum gravissime puniatur.

Ne Praelati Monialium facile Censurarum, & Excommunicationis sententias in suis praecipis, nisi ex gravi causa apponant.

C A P. XXI.

Interdicimus Vicario generali, & Commissario ipsarum Monialium Superioribus, ne censurarum, excommunicationis sententias, sive poenas passim suis praecipis, & mandatis etiam in concernentibus peccatum adiciant, sed potius privationis vocis activae, & passivae, vel similes poenas imponant, ne ex eo quod ad medelam indutum est, majores animarum laquei scrupulique, & inquietudines generentur, nisi forte tam gravis causa fuerit, ut censurarum, sive excommunicationis poena necessario expedire videatur, super quo eorundem Superiorum conscientia oneratur, nec tunc etiam latae sententiae poena absque magna consideratione apponatur.

Præsentes Constitutiones, & Superiorum praecipia nisi in duobus casibus ad peccatum mortale non obligare.

C A P. XXII.

Declaramus autem praesentes nostras Constitutiones, ac Superiorum praedictorum praecipia, & mandata Sororibus, vel alicui ipsarum per eos pro tempore facienda ad poenam peccati mortalis non obligare, nisi contra ipsarum Constitutionum praecipium aliquid per contemptum committatur, aut nisi per Praelatum quidpiam praecipiat in scriptis in virtute Spiritus Sancti, & Sanctae obedientiae.

Ut Ordinis Officiis Rubricis, & Caremoniis, in reliquis vero Congregationibus fratrum Discalceatorum Ordinationibus, cum his Constitutionibus non praescribuntur uti debeant.

C A P. XXIII.

Mandamus, ut in omnibus super quibus praesentes Constitutiones non disponunt Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

quantum ad officia, & caremonias divini cultus attinet praedicta Monasteria sequantur Rubricas, & ordinationes Ordinarii totius Ordinis Carmelitarum: In his vero, quae ad regimen, vel ad culpas, aut alia similia his Constitutionibus non expressa spectant, utantur Constitutionibus Congregationis Fratrum Discalceatorum, cum consilio, & assensu pro tempore existentis Vicarii generalis.

Ut in singulis Conventibus habeantur saltem duo Codices harum Constitutionum, & de earum lectione.

C A P. XXIV.

In singulis Conventibus praeter plurimos Regule libellos, habeantur saltem duo Codices, seu libri, in quibus haec Constitutiones sint descriptae, vel impressae, quorum unus afferretur in Area tribus Clavibus offerata, & alter praemanibus habeatur, ut semel in hebdomada omnibus Sororibus simul convenientibus tempore, quo Priorissa mandaverit pars illarum perlegatur. Quas quidem Constitutiones singulae Sorores memoria maxime retinere student, quandoquidem magnum hinc profectum sint consecuturae.

Curent quoque illas sapius perlegere, ac propterea mandatur plures earundem Constitutionum libros in singulis Conventibus haberi, ut unaquaeque, cum liberit illas in suam Cellam deferre, & commodius legere possit.

Datum Roma in Monte Quirinali sub Annulo Piscatoris die 5 Junii 1590. Anno Sexto.

Dat. die 5 Junii 1590. An. VI.

CLXXV.

Confirmatio facultatis ViceCamerario concessa super cognitione causarum appellatorum damnorum datorum supra Summam decem scutorum in toto Statu Ecclesiastico interponendarum.

Ex Regest. in Secret. brev.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex in suprema Justitiae Sede a Domino constitutus pro injuncto sibi Apostolicae servitutis officio disponere, & ordinare, & quae jam disposita, & ordinata reperiuntur declaratione, & ampliacione indigere noscuntur pro personarum commoditate, & minori dispendio declarare, & ampliari consuevit, prout rerum, & temporum qualitate pensata conspexit in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§. I. Nuper si quidem per alias nostras literas erectionis officii ViceCamerariatus, & concessiois de illo dilecto filio Alphonso Guevara Clerico Neapolitano I. U. D. & in utraque signatura nostra Referendario iudicatum Kal. Augusti Pontificatus nostri Anno Quinto inter cetera eidem Alphonso,

Sixtus ViceCamerario facultatem cognoscendi causas appellatorum datorum damnorum totius Status Ecclesiastici ultra summam 10 Ducat.

Explicat qui
mentem ha-
buerit in in-
iustitiam con-
cessione.

fo, & suis in dicto officio successoribus facultatem concessimus omnes, & singulas causas appellationum, & recursuum damnorum datorum totius Status nostri Ecclesiastici supra summam decem scutorum cognoscen., & deciden.

§.2. Et quia mentis, & intentionis nostra fuit, quod confirmatio Judicium causarum eorumdem damnorum datorum, in quolibet loco dicti Status, tam inter damnos inferentes, & patientes, quam appellatores, & damnorum illatores, aliasque quascumque personas non solum super eisdem damnis datis, & illorum refectione, & satisfactione, verum etiam quacumque alia causa, & re ab eisdem dependen. ortarum, & que pro tempore poterunt exoriri per Appellatores eorumdem damnorum datorum eligendorum, & nominandorum, quodque deputatio similium Judicium in secundis Instantiis, & appellationum in causis infra summam scutorum decem pro tempore vertentibus, quas pro minori partium dispendio in partibus per Judices ab eodem Alfonso Vicecamerario, & successoribus suis pro tempore deputato, & deputari, finiri, & terminari volumus ad ipsum Alfonso, & ejus in dicto Officio successores dumtaxat spectent, & pertineant, ipsique Alfonso, & Successoribus predictis Jus cognoscendi causas appellationum supra dictam summam decem scutorum, qua inter predictos Appellatores, & Universitates Status nostri Ecclesiastici, & quascumque alias particulares personas, vel alios quoscumque, etiam Jus a Camera habent., seu habere pretendentes, & super dictis damnis datis, seu illorum occasione quomodolibet verten., & quod pro tempore vertere contigerit, reservat, remaneat, & insuper quod cognitio omnium causarum contraventionum, Bannimentorum, seu quarumcumque literarum a quibusvis etiam Romana Curia Iudicibus, & a Camera ipsa, seu quocumque alio Iudice ordinario, vel delegato super dictis damnis datis, vel eorum dependen., & emergent. quomodolibet emanatarum, qua tam civiliter, quam criminaliter quomodocumque, & qualiter, cum quo mota reperiuntur, & qua pro tempore moveri contingeret ad eundem Alfonso, & successores predictos spectet, & pertineat.

Causas ipsas
infra summam
10. Ducator.
privative ad
Vice Camera-
rarium, ap-
pellationes au-
tem causarum
ultra d. sum-
mam spectare
declarat.

§.3. Idcirco mentem, & intentionem nostram hujusmodi expresse declarare, & omnibus, ad quos pertinet, & spectat, pertinereque, & spectare poterit notam facere volentes distarumque literarum erectionis, & concessionis dicti officii, & aliorum pramissorum tenores, presentibus pro expressis habent., ipsumque Alfonso a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, motu proprio non ad

ipsum Alfonso, seu alterius pro eo super hoc Nobis oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & deliberatione nostris, ac de Apostolica potestate plenitudine harum ferie volumus, decernimus, & mandamus, ac expresse declaramus quascumque confirmationes in prima, & deputationes eorumdem Judicium in secunda Instantiis in eisdem causis in quibusvis locis, & partibus dicti Status eligendorum, & deputandorum necnon causarum appellationum, & recursuum infra summam scutorum decem committendarum, ac contraventionum, Bannimentorum, & literarum pradicatarum a quibusvis, ut praefertur, emanatarum, ac illarum non paritionis, tam civiliter, quam criminaliter quomodocumque, & qualitercumque motarum, seu movendarum ad ipsum Alfonso, & successores predictos dumtaxat privative ad quoscumque alios quavis auctoritate, dignitate, & praeminentia suffultos spectare, & pertinere neminique alteri licere in eis quovis pretextu, aut quavis occasione, vel causa se ingerere, aut introumittere, illique facultatem concedimus, omnes, & singulas causas dictam summam decem scutorum excedentes, aliasque pradicatas causas etiam inter Appellatores, & Universitates, ac alios a Camera Jus habentes, verten., & qua pro tempore vertere contigerit, ac contraventionum, & non paritionis pradicatarum coram quocumque, aut quibuscumque Iudice, seu Iudicibus Ordinariis, seu delegatis, etiam vigore specialis rescripti in Signatura nostra Iustitiae, aut alibi praeterquam in nostra Signatura Gratiae manu nostra propria in futurum tantummodo signan. nunc, & pro tempore introductas, & introducendas auctoritate sua ordinaria vigore presentium ab illis reassumendi, & eisdem Iudicibus, ac Partibus toties, quoties opus fuerit, etiam sub poenis pecuniariis, & censuris Ecclesiasticis inhibent., & censent., & poenas hujusmodi non parient., & inobedientes incidisse, & incurrisse, servata forma Concilii Tridentini declarandi, aggravandi, reaggravandi, ac brachium seculare invocan., & mandatum executivum decernent., & relaxan., ac exequi facien., necnon quemcumque Notarium adscriben. in eisdem causis Alfonso, & successoribus pradicatis gratum arbitrio suo deputan.

§.4. Decernentes praeterea, ac volentes, ac mandantes Jurisdictionem, & facultatem per presentes eisdem Alfonso, & successoribus, ut praefertur concessam perpetuis futuris temporibus durare, & Alfonso, ac successores pradicatos illas exercere posse, & debere, tam durantibus moderno, & aliis quibuscumque, si quos postea fieri contigerit appellibus, & concessionibus damnorum datorum hujusmodi, quod illis finitis, & cessantibus, necnon etiam si ipsa officia, seu emolumenta damnorum datorum, seu eorum aliqua Communitatibus, & Universitatibus Civitatum, Terrarum, & locorum dicti Status per Nos, & suc-

Hanc veto
concessionem
fore perpetuam.

Nec in dubio
revocari posse.

& Successores nostros, aut Sedem, & Camera Apostolicam, seu quoscumque Legatos, Vicelegatos, & Gubernatores, aut alios quacumque facultate ad id suffultos concederentur, seu restituerentur, aut in quemvis alium statum, & formam mutarentur, & redigerentur.

§.5. Praesentes quoque de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae, aut quopiam alio defectu notari, impugnari, aut invalidari, seu sub quibusvis similibus, vel dissimilibus, aut aliarum, gratiarum revocationibus, limitationibus, reductionibus, aut declarationibus comprehendendi non posse, aut debere, sed semper validas, & efficaces existere, & quoties ille emanabunt toties in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas fore, & esse, sique, & non alias per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Camera Apostolicae Clericos, & Sacri Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum, cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definituri debere, irritum quoque, & inane decernimus, quidquid secus a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogat ob-
stantibus.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac eorumdem officiorum damnorum datorum, & cuiuslibet eorum erectionibus, si qua sint concessionibus, privilegiis, gratiis, immunitatibus, facultatibus, & Indultis, ac quarumcumque Civitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum, etiam Iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, reformationibus, privilegiis, usibus, styliis, & consuetudinibus, necnon felicis rec. Pii PP. IV. Praedecessoris nostri de gratiis, & concessionibus, etiam minimum Camera Apostolicae jus, aut interesse concernen. in eadem Camera infra certum inibi expressum terminum insinuandis, & registrandis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis sub quibusvis limitationibus, Decretis, & Indultis, & quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis, quibus omnibus etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut quavis etiam exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, acsi presentibus de verbo ad verbum inserti forent pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes; illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15.
Julii 1590.
An. VI.

Datum Romae in Monte Quirinali sub Annulo Piscatoris die 15. Julii 1590. Pontificatus nostri Anno Sexto.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

CLXXVI.

Concessio diversorum Privilegiorum, & gratiarum Civitati, Civibus, & Incolis Civitatis Lauretanae.

Ex Regest. in Secret. Breu.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium

Magnifica Sedes Apostolica providentia non solum Civitates, & Loca suae ditioni immediate subiecta suis antiquis gaudere permittit privilegiis, sed prout dignum temporum, & locorum pensata qualitate, iudicat, favoribus, gratiis, & privilegiis amplioribus prosequitur.

Laureti quilibet commemorat Sixtus, & quae ipse fecerit ad illius decorem promovend.

§.1. Cum igitur Nos considerantes Oppidum olim Lauretanum nuncupatum in Provincia Piceni situm nullius Dioecesis, Sedis Apostolicae immediate subiectum in tota Orbe celeberrimum, & in eo unam insignem Collegiatam Ecclesiam sub invocatione B. M. V. Dei Genitricis fundatam, existere, in cuius medio illud sacrum cubiculum divinis Mysteriis consecratum, in quo eadem Virgo Maria nata fuit, & ibidem ab Angelo salutata Mundi Salvatorem de Spiritu Sancto concepit, ministerio Angelorum illuc translata, & ad dictam Ecclesiam ob miracula, qua in dies Omnipotens Deus intercessione, & meritis ejusdem Beatae Mariæ Virginis in eodem cubiculo operari dignatur, Christifideles ex omnibus Mundi partibus devotionis causa confluere, ac propterea cupientes Oppidum, & Ecclesiam hujusmodi dignioribus titulis, & nominibus decorare, Oppidum in Civitatem Lauretanam nuncupat., Ecclesiam vero hujusmodi in Cathedralem Apostolica auctoritate perpetuo exererimus, & instituerimus, ac Montem illi imminuentem deprimi, Civitatemque ampliari, arcemque Turronem nuncupat. includi, aliaque pro illius ornamento, & Civium commoditatibus fieri mandaverimus.

Civitati, Civibus, & Incolis renovat privilegia, quibus S. Dominus finitur, & quibus gaudebant ante erectionem Laureti in Civitate.

§.2. Ne igitur in reliquis defuisse videamur motu proprio non ad alicujus Nobis desuper oblata petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, & certa scientia nostris eidem Civitati Lauretan., ac illius Civibus, & Incolis omnibus, omnia, & singula privilegia, prerogativas, exemptiones a quibusvis gabellis impositis, & in futurum imponendis, militumque receptionibus, & hospitibus, ceterisque immunitates, quibus Sacra Domus Lauretan., & Oppidum praedict., illiusque Oppidani, & antequam in Civitatem erigeretur utebantur, & fruebantur, ac gaudebant, necnon Arcem, seu Turronem praedict., cum illius adjacentis, & pertinentis universis pro Palatio publico construendo, ita quod ipsi Cives vigore presentium absque cujusvis Iudicis, vel potestatis ministerio, illius corporalem, realem, & actualem possessionem capere, & apprehendere libere, & licite valeant, perpetuo concedimus, & elargimur.

Nundinas publicas ibidem pro die 15. Novembris indicit.

§.3. Insuper, ut illorum utilitati, & commoditatibus provideamus Nundinas pu-

T 2

CLXXVII.

Institutio Universitatis Studii generalis, diversarum scientiarum, & honorum artium, in Collegio Presbyterorum Societatis Jesu, a Carolo Austriae Archiduce in Oppido Graecen. Salzburgenfis Diocesis fundato, & a Gregorio XIII. erecto, cum reddituum assignatione, & privilegiorum elargitione.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Celestis Patris providentia ad Summi Apostolatus apicem evesti, tamquam de excelso monte ad ima agri irrigui militantis Ecclesiae nostrum dirigentes intuitum, ac considerantes, quod per literarum studia, ad bene, beateque vivendum via praebeatur, veritas agnoscitur, iustitia colitur, ceteraque virtutes illustrantur, ac humanae prosperitatis conditio augetur, fides Catholica, & cultus divinus protenditur ad ea per quae studia hujusmodi ubilibet, maxime in regionibus ubi major necessitas urget, propagentur, & humiles personae ad excelsum felicitatis fastigium pervenire cupientes in hoc pro eorum proposito utilius confoveri, ac laborum suorum honores, & praemia consequi valeant, praesertim dum Principum Christianorum vota id exposcent libenter intendimus, & in his partes Apostolicae providentiae impendimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§.1. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii nobilis viri Caroli Archiducis Austriae, qui etiam Styriae, Carinthiae, & Carniolae Dux existit, petitio continebat, quod postquam alias fel. rec. Gregorius Papa XIII. Praedecessor noster, in Oppido Graecen. Salzburgen. Dioc. dicti Caroli Archiducis dominio in temporalibus subjecto, Collegium Presbyterorum Societatis Jesu propriis sumptibus ipsius Caroli Archiducis fundatum, & extractum, auctoritate Apostolica perpetuo erexit, & instituit, ac inter alia eidem Collegio, pro illius Magistrorum, Scholarium, & aliorum dictae Societatis Religiosorum sustentatione, pensionem annuam duorum millium, & ducentorum florenorum Remensium super Monasterii, seu Domus de Miltade nuncupati ejusdem Dioc., quod seu quae olim Cisterciensis, seu alterius Ordinis, postea vero Ordine ipso, ac statu, & essentia regularibus, necnon Conventualitate, ac forsitan, nomine Monasterii in eo suppressis, & extinctis, Militiae, seu Ordinis Militaris Sancti Georgii etiam tunc forsitan extinctae, seu extincti, licet aliquot Sacerdotes in Militia, seu Ordine Militari hujusmodi adhuc tunc remanerent, & quod, seu quae de jure patronatus ejusdem Caroli, ac pro tempore existentis Austriae Archiducis, & seu praedictae Carinthiae Ducis ex fundatione, vel donatione, aut ex privilegio Apostolico, cui non

Proemium.

Carolus Archidux Austriae ad fidem Catholicam retinendam, & augendam, in Oppido Graecen-Salzburgen. Diocesis Collegium Presbyterorum Societatis Jesu fundavit, & Gregor. XIII. illud erexit, & instituit.

non est hactenus in aliquo derogatum, esse dignoscitur, ac in quo, seu qua a quadraginta annis, & ultra ex quo Militia, seu Ordo Militaris hujusmodi defecit, unus Administrator constitui, & per eundem Administratorem illud, seu illa gubernari, ac per ipsum de ejusdem Domus fractibus, redditibus, & proventibus hujusmodi dicta auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis constituit, & assignavit, volens, ut quodcumque, & quotiescumque dictus Carolus Archidux, vel ejus successores aliqua alia bona etiam Monasterii, seu Domus hujusmodi, quorum annui redditus deductis oneribus ad parem valorem ascenderent, ipsi Collegio assignavissent, pensio praefata cassata, & nulla censeretur eo ipso assignatio vero vim applicationis eadem auctoritate factae obtineret, prout in eisdem Praedecessoris literis desuper confectis plenius continetur.

§.2. Praedictus Carolus Archidux, avitam, & a majoribus suis acceptam Catholicam religionem sanctam rectam, & inviolatam in locis sibi subjectis ubi viget conservare, sicuti vero collapsa est, hac potissimum ratione restituere, suosque subiectos quamplurimos ad literarum studia, navandamque bonis artibus operam excitare cupiens, atque utraque in re praedictae Societatis operam, & industriam, laboreque ea de causa susceptos valde utiles, & fructuosos in dies magis expertus, & ampliores manipuli, & diversarum nationum, aut linguarum agris, quarum Provincia dictus Carolus Archidux possidet opitulante Deo colligi possint, studii generalis Universitatem in dicto Collegio potissimum auctoritate praedicta erigi, ejusque curam, ac regimen praedictae Societati committi, & mandari desiderat, eumque ad hunc effectum, etiam hortum ipsi Collegio contiguam pleno iure ad praedictum Carolum Archiducem spectantem, & certam etiam tunc expressam quantitatem Salis, ex Salinis ibidem ad eundem Carolum Archiducem pertinentibus per ejus Ministros eidem Collegio quotannis in certis terminis similiter, tunc expressis porrigendam partem, etiam tunc designatam Mure Flavii Oppidi Graecen. praefati, cum omnibus suis emolumentis, commodis, & juribus, ut piscium copia eis non deesset, eidemque Collegio pie, ac liberaliter in perpetuum concesserit, & amplioribus etiam immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, privilegiis, & gratis ipsum Collegium, & Studium generale sic erigen. ornaverit, & cumulaverit, ac ad sustinenda onera, impenasque pro ipsius Studii generalis sustentatione, & amplitudine Collegii praefati redditus annuos augendos esse necessario existimet, ac quantum in eo esse sedulo providere intendat. Propterea Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus subditorum suorum saluti, & Aedibus d. Collegii, Studii generalis Universitatem, in qua Societatis religiosi hujusmodi Theologiam, Philosophiam, ac ingenuas artes pu-

blice profiterentur, & juvenes quoscumque docerent, auctoritate praedicta perpetuo erigere, & instituire, aliaque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur qui dudum inter alia voluimus, & ordinavimus, quod litera reservationis, vel assignationis cujusvis pensionis annuae, super alicujus beneficii Ecclesiastici fructibus expediri non possent, nisi de consensu illius, qui d. pensionem perolvere, tunc haberet, praefatum Carolum Archiducem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, sententiis, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in Oppido praedicto, & Aedibus dicti Collegii ubi nunc Scholae sunt, seu forsitan in ampliore formam construentur, Universitatem Studii generalis, in qua Religiosi Societatis hujusmodi Theologiam, Philosophiam, & ingenuas artes publice profiteantur, ac juvenes quoscumque doceant, ad instar aliarum Universitatum Studiorum generalium, tam in transalpinis Provinciis, & Regnis, quam alias ubilibet erectorum, auctoritate Apostolica tenore praesentium sine alicujus praesudicio perpetuo erigimus, & instituiimus, ipsamque Universitatem, ac Studium generale sic erectam, & institutam, curae, regimini, & administrationi Rectoris Collegii hujusmodi pro tempore existentis, qui totius Universitatis Rector existat, praedicta auctoritate etiam perpetuo supponimus, & submittimus.

§.4. Ac eidem Universitati illiusque Rectori, Magistris, Scholasticis, aliisque praefatis universis, & singulis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, praerogativis, honoribus, & praesentibus, hujusmodi Universitatibus illarumque pro tempore existent. Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Praeceptoribus, Scholasticis, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, Officialibus, Ministris, & aliis personis in genere, vel in specie, tam praefata, quam Imperiali, Regia, aut Ducali auctoritatibus, & aliis quomodolibet pro tempore concessis, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & aequae principaliter in omnibus, & per omnia, uti, potiri, & gaudere. Insuper Rectori ejusdem Universitatis, & Collegii pro tempore existent. ut illos quos in ipsa erecta Universitate, vel etiam alibi in quavis alia per debitum tempus studuisse, ac scientia, & moribus idoneas esse repererit in praefatis facultatibus artium, & Theologiae ad Baccalaureatus etiam formati, Licentiatum, Lauream, Doctoratusque, & Magisterii gradus, servata forma Viennen. Concilii, & alias juxta Universitatum aliorum Studiorum generalium consuetudines, & erectae Uni-

Et illud erigie sub regimine d. Societatis Jesu.

Privilegiaque aliorum Studiorum generalium ei concedit.

Clausula ad concessionis stabilitatem.

§.4. Decerneates Cives Lauretanos, necnon Aduenas, & Mercatores confluentes super praemissis a nemine molestari, aut perturbari posse, vel debere, sicque ab omnibus censerit, & ita per quoscumque Iudices quavis auctoritate fungentes, sublata illis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, facultate, & auctoritate iudicari, & desiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputat.

§.5. Quo circa Venerabilibus Fratribus Maccraten. & Lauretan. Episcopis, & dilecto filio Causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum eidem Civibus Lauretan. in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant auctoritate nostra praemissis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos desuper a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter quomodolibet indebite molestari, vel perturbari: Contradictores quoslibet per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compellendo invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Berogat obstantibus.

§.6. Non obstantibus fe. rec. Pii PP. IV. Praedecessoris nostri super gratiis quaecumque minimum interesse Camerae Apostolicae concernen., in eadem Camera registrandis, ita quod praesentes in eadem Camera presentari, aut registrari facere nullo modo teneantur, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictaeque Civitatis Lauretan., etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, illorum tenores, ac si ad verbum infererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 22. Augusti 1590. An. VI.

Datum Romae in Monte Quirinali sub Annulo Piscatoris die 22. Augusti 1590. Pontificatus nostri Anno VI.